

Taking on the Name of Jesus Christ

By Elder Dale G. Renlund
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Ta på sig Jesu Kristi namn

Äldste Dale G. Renlund
i de tolv apostlarnas kворum

October 2025 general conference

The more we identify with and remember Jesus Christ, the more we want to be like Him.

In 2018, at the University of Utah, a special professorship was created called the “Dr. Russell M. Nelson and Dantzel W. Nelson Presidential Chair in Cardiothoracic Surgery”—cardio, meaning “heart,” and thoracic, meaning “chest.” It honored President Nelson’s important work as a heart surgeon and the support he received from his late wife, Dantzel. This professorship was paid for by a fund designed to last into the future. The individual selected for this type of prestigious professorship receives recognition, salary support, and research funds.

The first surgeon chosen to hold the professorship was Dr. Craig H. Selzman, a skilled heart surgeon who is not a member of our church. At the ceremony to award this professorship to Dr. Selzman, many important guests were in attendance, including President Nelson and his wife Sister Wendy W. Nelson. During the meeting, President Nelson spoke modestly of his pioneering surgical career.

Then Dr. Selzman shared what it meant to him to be appointed to this professorship. He related that four days earlier, after a long day in the operating room, he discovered that one of his patients needed to go back to surgery. He was tired and disappointed, knowing he would have to spend another night in the hospital.

This evening, Dr. Selzman had a life-changing conversation with himself. In the moment, he thought: “On Friday, I will be appointed to a professorship named after Dr. Nelson. He was always known as someone who kept his emotions in check, treated everyone with respect, and never

Ju mer vi identifierar oss med och minns Jesus Kristus, desto mer vill vi vara som han.

År 2018 inrättades en särskild professur vid University of Utah som kallas ”Dr Russell M. Nelson och Dantzel W. Nelsons professorsstol i hjärt- och thoraxkirurgi” –thorax är ett annat ord för bröstkorgen. Den hedrade president Nelsons viktiga arbete som hjärtkirurg och det stöd han fick av sin avlidna fru Dantzel. Professuren bekostades av en fond som inrättades för att bestå i framtiden. Personen som väljs ut för en sådan prestigefylld professur får erkännande, lön och forskningsmedel.

Den första kirurgen som valdes att inneha professuren var dr Craig H. Selzman, en skicklig hjärtkirurg som inte är medlem i vår kyrka. Vid ceremonin för att tilldela denna professur till dr Selzman var många betydande gäster närvarande, däribland president Nelson och hans fru syster Wendy W. Nelson. Under mötet talade president Nelson blygsamt om sin banbrytande kirurgiska karriär.

Sedan beskrev dr Selzman vad det betydde för honom att bli tilldelad den här professuren. Han berättade att han fyra dagar tidigare, efter en lång dag i operationssalen, upptäckte att en av hans patienter behövde opereras igen. Han var trött och besviken, för han visste att det innebar ännu en natt på sjukhuset.

Den kvällen höll dr Selzman en livsförändrande dialog med sig själv. I det ögonblicket tänkte han: På fredag kommer jag att tilldelas en professur uppkallad efter dr Nelson. Han var alltid känd som någon som höll sina känslor i schack, behandlade alla med respekt och aldrig

lost his temper. Now that my name will be linked with his, I need to try to be more like him.” Dr. Selzman was already a very considerate surgeon. But he wanted to become even better.

In the past, his surgical team might have been aware of his fatigue and frustration because he may have let it show in his manner and tone of voice. But in the operating room that night, Dr. Selzman made a conscientious effort to be especially supportive and understanding of his team. He felt it made a difference and resolved to continue trying to be more like Dr. Nelson.

Five years later, President Nelson donated his professional papers to the University of Utah. Dignitaries from the university came to formally thank President Nelson. During this event, Dr. Selzman spoke again. Referring to President Nelson’s initials, RMN, he said, “There is an ‘RMN’ ethos that now pervades the Division of Cardiothoracic Surgery at the University of Utah.”

In frustrating situations, Dr. Selzman explained: “I do what we now teach our trainees to do—focus, get over it, and do the best you can. This ethos lives in us every day. We give lapel pins to every member of the division and each new trainee. At the bottom of the pin are the letters ‘RMN.’ The RMN ethos is foundational to our training; we teach it to everyone.” Dr. Selzman had intentionally improved his prior attitude and aspirations because his name was now linked to that of President Nelson.

This series of events involving Dr. Selzman caused me to ask myself: “How have I changed since I linked my name with the name of Jesus Christ? Have I adopted a Christlike ethos as a result? Have I genuinely tried to become better and more like Him?”

In Dr. Selzman’s experience, we can see at least five parallels to the process through which we take upon ourselves the name of Jesus Christ. Even though that process begins with baptism, it is not complete until we are more pure and holy and have become more like Him.

The first parallel is identification. Dr. Selzman’s appointment to the Nelson professorship linked his name to President Nelson’s, and Dr. Selzman began to identify with President Nelson. When we take upon ourselves the name of Jesus Christ, we link our name with His. We identify with Him. We gladly become known as

tappade humöret. Nu när mitt namn kommer att kopplas ihop med hans måste jag försöka vara mer som han. Dr Selzman var redan en mycket omtänksam kirurg. Men han ville bli ännu bättre.

Tidigare hade hans operationsteam nog varit medveten om hans trötthet och frustration, eftersom han kan ha låtit det skina igenom i sitt sätt och tonfall. Men i operationssalen den kvällen strävade dr Selzman noggrant efter att vara särskilt stödjande och förstående gentemot sitt team. Han kände att det gjorde skillnad och bestämde sig för att fortsätta försöka vara mer som dr Nelson.

Fem år senare donerade president Nelson sina yrkesrelaterade handlingar till University of Utah. Dignitärer från universitetet kom för att formellt tacka president Nelson. Under det här evenemanget talade dr Selzman igen. Han hänvisade till president Nelsons initialer – RMN – och sa: ”Det finns ett ’RMN’-etos som nu genomsyrar avdelningen för hjärt- och thoraxkirurgi vid University of Utah.”

I frustrerande situationer, förklarade dr Selzman, ”gör jag det vi nu lär våra praktikanter att göra: fokusera, släppa det och göra det bästa man kan. Det etoset är med oss varje dag. Vi ger en pin till alla som arbetar på avdelningen och till varje ny praktikant. På nedre delen av märket står det RMN. RMN-etoset är grundläggande för vår utbildning, vi lär ut det till alla.” Dr Selzman hade avsiktligt förbättrat sin tidigare inställning och sina ambitioner eftersom hans namn nu var kopplat till president Nelsons.

Dr Selzmans upplevelser fick mig att fråga mig själv: ”Hur har jag förändrats sedan jag kopplade mitt namn till Jesus Kristus? Har det lett till att jag anammat ett kristuslikt etos? Har jag verkligen försökt bli bättre och mer som han?”

Av dr Selzmans upplevelser kan vi se åtminstone fem paralleller till hur vi tar på oss Jesu Kristi namn. Den processen börjar med dopet, men den är inte färdig förrän vi är renare och heligare och har blivit mer som han.

Den första parallellen är identifiering. När dr Selzman tilldelades Nelsons professur kopplades hans namn till president Nelsons, och dr Selzman började identifiera sig med president Nelson. När vi tar på oss Jesu Kristi namn kopplar vi vårt namn till hans. Vi identifierar oss med honom. Vi ses med glädje som kristna. Vi erkänner

Christian. We acknowledge the Savior and unapologetically stand up to be counted as His.

Closely related to identification is another parallel—remembrance. When Dr. Selzman goes into his office, his eyes are drawn to the medallion he received when he was appointed to the Nelson professorship. This medallion reminds him daily of the RMN ethos. For us, partaking of the sacrament each week helps us remember Jesus Christ throughout the week. As we partake of the sacrament, we do so in remembrance of the price He paid to redeem us. We covenant anew to remember Him, recognize His greatness, and appreciate His goodness. We acknowledge repeatedly that it is only in and through His grace that we are saved from physical and spiritual death.

Remembrance means that we follow the advice given by the Book of Mormon prophet Alma. We “let all [our] doings be unto the Lord, and whithersoever [we go, we] let it be in the Lord; ... [we] let all [our] thoughts be directed unto the Lord; ... [and we] let the affections of [our hearts] be placed upon the Lord forever.” Even when we are occupied with other matters, we remain mindful of Him, just as we remember our own names, regardless of what else we focus on.

An outgrowth of remembering what the Savior has done for us is a third parallel—emulation. Dr. Selzman began to emulate President Nelson and the RMN ethos. I believe that President Nelson’s ethos is simply a manifestation of his life-long discipleship of Jesus Christ. For us, the more we identify with and remember Jesus Christ, the more we want to be like Him. As His disciples, we change for the better when we focus on Him, more so than when we focus on ourselves. We strive to become like Him and seek to be blessed with His attributes. We pray fervently to be filled with charity, the pure love of Christ.

As President Nelson taught in April: “As charity becomes part of our nature, we will lose the impulse to demean others. We will stop judging others. We will have charity for those from all walks of life. Charity towards all ... is essential to our progress. Charity is the foundation of a godly character.” Alongside charity, we seek, “cultivate, ... and expand” other spiritual gifts from the Savior, including integrity, patience, and diligence.

Emulating Jesus Christ leads us to a fourth parallel—alignment with His purposes. We join

Frälsaren och står utan förbehåll som en av hans lärjungar.

Nära besläktad med identifiering är en annan parallell: att minnas. När dr Selzman går in på sitt kontor dras hans blick till medaljen han fick när han tilldelades Nelsons professur. Medaljen påminner honom dagligen om RMN-etoset. När vi tar del av sakramentet varje vecka hjälper det oss att minnas Jesus Kristus under veckan. När vi tar del av sakramentet gör vi det till minne av det pris han betalade för att återlösa oss. Vi sluter återigen förbund att minnas honom, erkänna hans storhet och uppskatta hans godhet. Vi bekänner gång på gång att det endast är i och genom hans nåd som vi blir frälsta från fysisk och andlig död.

Att minnas innebär att vi följer de råd som gavs av profeten Alma i Mormons bok. Vi låter ”alla våra gärningar göras för Herren, och varthelst vi går låter vi det ske i Herren. Vi låter alla våra tankar riktas mot Herren och vi låter vårt hjärtas tillgivenhet tillägnas Herren för evigt.” Även när vi är upptagna med annat förblir vi medvetna om honom, precis som vi minns vårt eget namn vad vi än fokuserar på.

En följd av att minnas vad Frälsaren har gjort för oss är en tredje parallell: att efterlikna. Dr Selzman började efterlikna president Nelson och RMN-etoset. Jag tror att president Nelsons etos helt enkelt är ett uttryck för hans livslånga lärjungaskap till Jesus Kristus. För oss är det så att ju mer vi identifierar oss med och minns Jesus Kristus, desto mer vill vi vara som han. Som hans lärjungar förändras vi till det bättre när vi fokuserar på honom, mer än när vi fokuserar på oss själva. Vi strävar efter att bli som han och vill anamma hans egenskaper. Vi ber innerligt om att fyllas med den kärlek som är Kristi rena kärlek.

Som president Nelson lärde i april: ”När kärlek till andra människor blir en del av vår natur, upphör impulserna att förödmjuka andra. Vi slutar döma andra. Vi känner kärlek till människor från alla samhällsskikt. Kärlek till alla ... är nödvändigt för vårt framåtskridande. Kärlek är grunden till en gudaktig natur.” Tillsammans med kärlek strävar vi efter att ”odla, använda och förstora” andra andliga gåvor från Frälsaren, däribland redbarhet, tålmod och flit.

Att försöka efterlikna Jesus Kristus leder oss till en fjärde parallell: anpassning till hans

Him in His work. As a surgeon, Dr. Nelson was known as a teacher, a healer, and a researcher. The lapel pin used in Dr. Selzman's division emphasizes these endeavors, featuring the words teach, heal, and discover. For us, part of taking upon ourselves the name of Jesus Christ involves willingly, intentionally, and enthusiastically aligning our goals with His. We join Him in His work when we "love, share, and invite." We join Him in His work when we minister to others, especially the vulnerable and those who have been wounded, shattered, or crushed by their earthly experiences.

So we more fully take upon ourselves the name of Jesus Christ through identification, remembrance, emulation, and alignment. Doing these four leads us to a fifth parallel—empowerment. We access God's power and blessings in our lives. The Nelson professorship provides Dr. Selzman recognition and support funds that he is using to change the culture in his division. He applies this "endowment of power" to help others. In a similar way, when we take upon ourselves the name of the Savior, our Heavenly Father blesses us with His power to help us fulfill our mission in mortality.

As we make additional covenants with God, we take upon ourselves more fully the name of Jesus Christ. Consequently, God blesses us with more of His power. As President Nelson taught: "Each person who makes covenants in baptismal fonts and in temples—and keeps them—has increased access to the power of Jesus Christ. ... The reward for keeping covenants with God is heavenly power ... that strengthens us to withstand our trials, temptations, and heartaches better."

We become more spiritually receptive. We have more courage to confront seemingly impossible circumstances. We are strengthened more in our resolve to follow Jesus Christ. We more speedily repent and return to Him when we transgress. We become better at sharing His gospel with His power and authority. We help those in need while being less judgmental, far less judgmental. We retain a remission of our sins. We have greater peace, and we are more cheerful because we can always rejoice. His glory will be round about us, and His angels will have charge over us.

The Savior invites us, "Come unto the Father in my name, and in due time receive of his fulness." I urge you to do this. Come unto our

avsikter. Vi blir delaktiga i hans verk. Som kirurg var dr Nelson känd som en lärare, läkare och forskare. Den pin som används på dr Selzmans avdelning betonar dessa föresatser och använder orden undervisa, helaoch upptäcka. När vi tar på oss Jesu Kristi namn betyder det bland annat för oss att villigt, avsiktligt och entusiastiskt anpassa våra mål till hans. Vi blir delaktiga i hans verk när vi "älskar, delar med oss och inbjuder". Vi blir delaktiga i hans verk när vi tjänar andra, särskilt de utsatta och dem som har sårats, brutits ner eller krossats av sina jordiska upplevelser.

Så vi tar mer fullständigt på oss Jesu Kristi namn genom identifiering, att minnas, efterlikning och anpassning. När vi gör dessa fyra leder det oss till en femte parallell: ökade resurser. Vi får åtkomst till Guds kraft och välsignelser i våra liv. Nelsons professur ger dr Selzman erkännande och stödfonder som han använder för att förändra kulturen på sin avdelning. Han tillämpar dessa tilldelade resurser för att hjälpa andra. Detsamma gäller oss när vi tar på oss Frälsarens namn. Vår himmelske Fader välsignar oss med sin kraft för att hjälpa oss utföra vår mission under jordelivet.

När vi sluter ytterligare förbund med Gud tar vi mer fullständigt på oss Jesu Kristi namn. Därför välsignar Gud oss med mer av sin kraft. Som president Nelson sagt: "Var och en som ingår förbund i dopbassänger och i tempel – och håller dem – har ökad åtkomst till Jesu Kristi kraft ... Belöningen för att man håller sina förbund med Gud är himmelsk kraft ... som stärker oss så att vi kan tåla våra provningar, frestelser och hjärtesorger bättre."

Vi blir mer andligt mottagliga. Vi har mer mod att möta till synes omöjliga omständigheter. Vi stärks mer i vår beslutsamhet att följa Jesus Kristus. Vi omvänder oss mer med hast och återvänder till honom när vi syndar. Vi blir bättre på att berätta om hans evangelium med hans kraft och myndighet. Vi hjälper behövande samtidigt som vi är mindre dömande, mycket mindre dömande. Vi behåller våra synders förlåtelse. Vi har större frid och vi är gladare eftersom vi alltid kan glädjas. Hans härlighet är runtomkring oss och hans änglar får befallning om oss.

Frälsaren ber oss: "Kom till Fadern i mitt namn och ... ta emot hans fullhet [i rätt tid]". Jag väddar till dig att göra det. Kom till vår himmel-

Heavenly Father. Take upon yourself the name of Jesus Christ. Identify with Him. Always remember Him. Strive to be like Him. Join Him in His work. Receive His power and blessings in your life. Etch His name in your heart, willingly and intentionally. This gives you "standing" before God and qualifies you for the Savior's advocacy on your behalf. You will become an exalted inheritor in the kingdom of our Father in Heaven, a joint-heir with His Firstborn, our beloved Savior and Redeemer.

He lives. I absolutely know it. He loves you. He gave His life for you. He pleads with you to come unto the Father through Him. In the name of Jesus Christ, amen.

ske Fader. Ta på dig Jesu Kristi namn. Identifiera dig med honom. Minns honom alltid. Sträva efter att vara som han. Bli delaktig i hans verk. Ta emot hans kraft och välsignelser i ditt liv. Gravera hans namn i ditt hjärta, villigt och avsiktligt. Det ger dig en "ställning" inför Gud och kvalificerar dig för att Frälsaren ska vara din förespråkare. Du blir en upphöjd arvtagare i vår himmelske Faders rike, medarvinge med hans Förstfödde, vår älskade Frälsare och Återlösare.

Han lever. Jag är övertygad om det. Han älskar dig. Han gav sitt liv för dig. Han vädjar till dig att komma till Fadern genom honom. I Jesu Kristi namn, amen.